15/10/2023

Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος Δαρδανός: Ο λόγος του Θεού προτείνει τη νέα εμπειρία της εν Χριστώ ζωής

/ Ενορίες

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 14 Οκτωβρίου (Κυριακή Δ΄ Λουκά, των θεοφόρων πατέρων της Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου, Λουκιανού πρεσβυτέρου Αντιοχείας της μεγάλης, Σαβίνου οσίου, Βάρσου ομολογητού), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον Θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος Δαρδανός, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Ύδρας, Σπετσών, Αιγίνης, Ερμιονίδος και Τροιζηνίας.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» .

Η ομιλία του π. Νεκταρίου είχε ως επίκεντρο την παραβολή του σπορέως, ως

αφορμή εσωτερικής αναζήτησης και επαναπροσανατολισμού. Ξεκινώντας τον λόγο του με την παρατήρηση ότι η σημερινή Κυριακή έχει μια ενδιαφέρουσα ιδιαιτερότητα για την Ορθοδοξία. Είναι αφιερωμένη στους Πατέρες της Ζ' Οικουμενικής Συνόδου, που αντιμετώπισε μεγάλες Χριστολογικές αιρέσεις και διαμόρφωσε τις βασικές δογματικές αλήθειες της πίστεως μας.

Παρακολουθήστε την ομιλία:

Ταυτόχρονα, την Κυριακή αυτή, κατά παράδοση, έχουμε συνήθως και την έναρξη του κηρυγματικού και κατηχητικού έργου της Εκκλησίας. Γι' αυτό και η ευαγγελική περικοπή της ημέρας, αναφέρεται στην παραβολή του καλού γεωργού και σπορέα, ως αφορμή για το έργο της σποράς και της καλής καλλιέργειας, ώστε να αποδώσει πλούσια πνευματική καρποφορία.

«Επομένως, με πολλή σοφία η Εκκλησία μας επέλεξε την περικοπή του σπορέως και την συνδύασε με την εορτή των Πατέρων, γιατί τους θεωρεί και τους προβάλλει ως πρότυπα και οικουμενικούς διδασκάλους, οι οποίοι άσκησαν έργο κηρυγματικό και κατηχητικό με μεγάλη επιτυχία για το εκκλησιαστικό σώμα.»

Παραμένοντας στο πρώτο στοιχείο της παραβολής, ο π. Νεκτάριος τόνισε την κεντρική θέση που κατέχει ο σπορέας γεωργός, χωρίς το κοπιώδες έργο του οποίου δεν γίνεται τίποτα. Και ο έμπειρος σπορέας, δεν είναι άλλος από τον Χριστό.

Σαν αληθινός σπορέας, εφόσον ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού, ήταν κατηγορηματικός, απόλυτος και αληθινός. Δεν άφησε διφορούμενα που ενδεχομένως να οδηγήσουν σε σύγχυση. Σαφής και απλούς, είπε την αλήθεια και κάλεσε τον άνθρωπο, χωρίς να αχρηστεύει το λογικό του, να αποδεχθεί ελεύθερα την αλήθεια. Διαχώρισε την αλήθεια από το ψεύδος, το φως από το σκοτάδι, και άφησε τον άνθρωπο να αποφασίσει και να εκλέξει.

Από τον τρόπο που έσπειρε τον σπόρο της διδασκαλίας Του, μπορούμε να ομολογήσουμε κάποια σημεία, παρατήρησε ο π. Νεκτάριος. Πρώτον, ότι η διδασκαλία Του είναι ενδεδυμένη με το κύρος του Θεού και μόνο ο Θεός ομιλεί με τέτοια αυθεντία.

«Οι γραμματείς και οι φαρισαίοι, άνθρωποι εμπαθείς οι οποίοι δεν έπαυσαν να υπάρχουν μέχρι και σήμερα, τον ρωτούσαν «εν ποία εξουσία ταύτα ποιείς και τις σοι έδωκεν την εξουσίαν ταύτην;». Ο Ιησούς όμως βοηθεί τον άνθρωπο της καλής θελήσεως, να βεβαιωθεί για την εξουσία Του.»

Το δεύτερο σημείο που επεσήμανε ο π. Νεκτάριος είναι ότι η διδασκαλία Του, δεν παραπέμπει σε κάποιον άλλον παρά μόνο εις Εαυτόν, ούτε σχετίζεται με την διδασκαλία άλλου. Οι άλλες διδασκαλίες είναι ανθρώπινες, ατελείς και αποσπασματικές. Ο λόγος Του απευθύνεται σε ολόκληρο τον άνθρωπο, στην ψυχή και το σώμα. Η διδασκαλία Του δεν αντιβαίνει την λογική, δεν είναι παράλογη, αλλά είναι υπέρλογη, ανώτερη δηλαδή από την λογική του ανθρώπου.

Και ακόμη, η διδασκαλία του Ιησού Χριστού πιστεύεται ολόκληρη. Δεν είναι δυνατόν να διαλέξει ο άνθρωπος κάποια αλήθεια που να τον ικανοποιεί για να την

δεχθεί και να απορρίψει την υπόλοιπη διδασκαλία Του.

«Ούτε παροδικές θεωρούνται οι διδασκαλίες Του, που μπορούμε να τις βελτιώσουμε ή και να τις εκσυγχρονίσουμε. Ότι ελέχθη, ελέχθη από τον ανεπανάληπτο σπορέα Χριστό για όλους και για όλα. Ο λόγος του Θεού δεν έρχεται να προβάλλει κάποιες θεολογικές απόψεις και αντιλήψεις, αλλά να προτείνει τη νέα εμπειρία της εν Χριστώ ζωής.»

Είναι γεγονός, συνέχισε ο π. Νεκτάριος, ότι ο Θεός δεν καταλύει την ελευθερία του ανθρώπου και η καρποφορία του λόγου εξαρτάται εν πολλοίς και από τη δική του δεκτικότητα, καθώς και από τις διεργασίες που επιτρέπει να γίνονται στο έδαφος της ψυχής του.

Οι άνθρωποι, όπως η γη, διακρίνονται σύμφωνα με την παραβολή σε «ποιότητες» δεκτικότητας και αποδοτικότητας. Υπάρχουν περιπτώσεις που δεν έχουν καμία θετική ανταπόκριση, το έδαφος της ψυχής τους είναι εντελώς ξηρό και νεκρό. Άλλοτε πάλι, υπάρχει σχετική δεκτικότητα, αλλά το έδαφος είναι εντελώς ακαλλιέργητο και ο σπόρος ξηραίνεται.

Και τέλος, έχουμε την καλή καρποφορία, όπου στον καλοπροαίρετο άνθρωπο, ο λόγος του Θεού ενεργεί βαθιά, εισέρχεται μέσα σε όλο του το είναι και τον μεταμορφώνει, τον τρέφει και τον ζωογονεί.

Και ολοκλήρωσε το κήρυγμα του ο π. Νεκτάριος:

«Ευθύνη έχουμε όλοι για την καλή καρποφορία, πρωτίστως οι ποιμένες. Ο καλός ποιμένας γεωργός καλείται να «προΐσταται καλών έργων». Ο ποιμένας είναι καλός όταν προσφέρεται, υπηρετεί και διακονεί τον λαό του. Το κήρυγμα, δια του οποίου ο ποιμένας μεταδίδει τον θείο λόγο, είναι μία μυστική ιερουργία, μια θεολογία γεγονότων. Δεν είναι λόγος ανθρώπινος, αλλά λόγος θείος που αποβλέπει στην σωτηρία των ψυχών.

Η καθαρή καρδιά ακούει τον θείο λόγο και τον εφαρμόζει. Εάν θέλουμε να σωθούμε, ας δεχθούμε τον σπόρο, δηλαδή τον λόγο του Θεού.»

Παρακολουθήστε την αγρυπνία:

(Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι.Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς)